

følgelig ikke skal komme videre ind paa. Jeg berører kun, hvad der ligger offentlig for gennem det andet Tings Forhandlinger. Det blev der oplyst af det ærede Medlem for Kjøbenhavn (Hage), at Forhandlingerne i det andet Tings Finansudvalg havde den Forudsætning, at Kommissionen skulde nedsættes straks i Begyndelsen af næste Samling i Oktober 1898, og indtil da skulde det fornødne Materiale samles og lægges paa rede Haand for Kommissionen til Afbenyttelse. Man forudsatte, at Kommissionen kunde være færdig med sine Planer til Januar, og at Konkurrencen kunde foregaa fra Januar til 1ste Juli, saaledes at der kunde forelægges Forslag for Rigsdagen i Efteraaret 1899. Forudsætningen var altsaa, at vi skulde kunne tage hele dette Spørgsmaal under Behandling allerede ved Begyndelsen af næste Rigsdagssamling; men Kommissionen traadte først sammen i Januar, og endnu den Dag i Dag ere vi ikke komne videre, end at vi ikke have faaet det fornødne Materiale samlet. Vi kunne ikke faa Konkurrencen udbudt, og der kan paa ingen Maade være Tale om, at denne Sag kan komme under Behandling i næste Samling. Det er dog ikke vor Skyld. Jeg vilde have sat stor Pris paa, at Arbejderne vare blevne fremmede og fortsatte, som Forudsætningen havde været. Jeg ser ikke, hvad der overhovedet kan naas ved nu henimod Rigsdagens Slutning at kaste dette Spørgsmaal om Værkstedernes Flytning ind paa Rigsdagens Bord. Det eneste, der kan opnaas derved, er, at man ødelægger Kommissionens Virksomhed. Jeg fatter ikke, hvorledes det skal være mig personligt muligt at fortsætte Arbejdet i denne Kommission, naar man bliver behandlet paa en saadan Maade, som sket er ved dette Forslag. Ministeren har bestemt erklæret, at han ikke vil foreslaa at stille Sagen i Bero, naar lægger det i Rigsdagens Haand, om den vil stille Sagen i Bero, eller hvad den vil gøre og bære Ansvar for. Men om Rigsdagen ikke bliver siddende — maaske er der ikke lang Tid tilbage, vi ere jo i Samlingens sidste Maaned efter alt, hvad der foreligger; jeg kan ikke vide noget derom, men Sandsynligheden er derfor — kunne vi ikke træffe Afgørelse om den Sag, og hvis vi altsaa skilles ad, og dette Forslag ligger paa Rigsdagens Bord, medens der intet videre er sket fra Rigsdagens Side, saa staa baade Kommissionen og vedkommende Ingeniører aldeles famlende og vide hverken ud eller ind, og saa er det hele slaaet i Stykker.

H. N. Hansen: Jeg skal som Formand for den Kommission, som det ærede Medlem talte om, blot sige, at jeg tror, det vil være i Kommissionens og i Sagens Interesse, at vi ikke optage en Diskussion om Sagen her, men i Kommissionen, som i de nærmeste Dage skal samles. Jeg skal kun tilføje, at jeg er i meget uenig med det ærede Medlem, og at jeg slutter mig væsenlig til den ærede Ministers Opfattelse.

Formanden: Den 1ste Landstingsmand for 7de Kreds har Ordet for en kort Bemærkning.

Madsen-Mygdal: Jeg vil dog over for det højtærede Medlem (H. N. Hansen), som er Formand for Kommissionen, tillade mig at minde om, at de Vanskeligheder, jeg her har antydnet, have vi staaet alvorlig over for. Det saa den Gang ud til, at der ikke var nogen anden Mulighed, end at Kommissionen maatte sprænges. Vi kom kun derved over Vanskelighederne den Gang, at der blev taget et almindeligt Forbehold om, at Spørgsmaalet om Kommissionsarbejdets Fortsættelse skulde siden bringes til Forhandling og Afgørelse i Kommissionen, naar vi havde faaet nærmere at vide om Rigsdagens Stilling til det den for Tiden foreliggende Forslag. Kun under den Forudsætning have vi hidtil kunnet arbejde i Kommissionen; men sluttes Rigsdagssamlingen, og staa vi da fremtidig over for Usikkerhed i saa Henseende, skønner jeg ikke, at vi kunne fortsætte Arbejdet i Kommissionen.

Indenrigsministeren (Bardenfleth): Jeg skal kun over for det ærede 1ste Medlem for 7de Kreds (Madsen-Mygdal) sige, at naar den meget ærede Folketingsmand for Tisted Amts 3dje Valgkreds i 1892 maaske har udtalt sig om Muligheden af, at Centralværkstederne kunde blive liggende paa deres nuværende Plads, turde det være, at den samme ærede Folketingsmand ser anderledes paa Sagen nu, og saa vidt jeg forstod det oplæste Citat rigtig, mente den ærede Folketingsmand ogsaa den Gang, at den Tid vilde kunne komme, da man maatte flytte Centralværkstederne. Jeg tror nu, at det vilde være meget uøkonomisk at vente, til Udviklingen krævede en Flytning, noget, jeg tror, at allerede de siden 1892 forløbne Aar tilstrækkelig tydelig have vist absolut vil ske. De Citater, det ærede Medlem for 7de Kreds kom med